

bedole en, *ling. i. domo. by, Vml. l. 7*
(*forts.*)

sl-afledning från siorm namn uppstått
med den gids namnsbildande ändel-
ser -a, som i språket regelbundet
skrifte. " - En skrivare i äldre tid.
Frodde hanke att bedole var ett namn
av samma typ som Pamole, förmod-
en därför som ombildn. till bedole.

(*forts.*)

Mirilla Oskant 1955